

Накрая в малкия градец дойде и сам папа Григорий Девети.

Събранието стана в двореца на местния епископ.

Широката зала се изпълни с тих шъпот и звънтене на шпори. Духовници и рицари разискваха върху договора, който щеше да се подпише между високите люде. Някои се разхождаха нетърпеливо край колонадата, която отделяше залата от продълговатата веранда. Други надничаха в малката съседна стая, където писците приготвяха пергамента. Връз покрития с черни и бели плочки под, лежеше дребно тъмнокафяво куче, доведено от някой рицар. Навън се зачу сподавен, почтителен шум от многобройни стъпки.

В залата влязоха пратиниците на регента Нарьо дьо Туси. Малко след тях пристигна и Жан дьо Бриен с людете си. Най-сетне дойде и папата, придружен от няколко видни кардинали и множество по-нисши прелати. При вида на Светия Отец всички паднаха на колене.

Григорий Девети дигна десница и бавно направи знак за богослов. После подаде всекому да целуне пръстена на показалеца му.

След няколко кратки съвещания, папата, Бриен и бапоните се отделиха в една отдалечена стая, където писците отнесоха пергамента и мас-тилата, за да бъдат написани условията на договора, който трябваше да се запази в най-дълбока тайна.

Навън, многобройна тълпа неспокойно шумеше. За какво се бяха събрали толкова видни люде? Какъв договор щяха да подписват? За какво? Против кого? Против Фридрих ли крояха нещо? Кръстоносен поход ли замисляха? Уния между Константинополските романи и Рим ли?

В това време папата стана от тесния, мраморен престол, взе в ръка проектодоговора и го даде на секретаря си. След това докосна десница до обсипания с безценни камъни кръст, който висеше на златна верижка връз гърдите му. Устата му се свиха в решителна гънка. Той погледа към дървената пейка край стената. Там стояха пратиниците на Константинопол, със шлем в дясната ръка и подпярни връз меча десници. Погледна към людете на Жан дьо Бриен, които бяха заградили господаря си, около